

De meerkikker, een echte exoot?

Onder het motto 'Proef je buurthuis' organiseerden acht buurt- en dorps-huizen, waaronder onze eigen De Kwaker, op 22 april een prachtige fietstocht door de Zaanstreek. Het was zeker een gelaagd evenement, om bewoners op een actieve manier kennis te laten maken met de diverse locaties. Tijdens deze zonnige fietstocht kwamen we bij Krommeniedijk al kwakend de kroosduiker of meerkikker van de foto tegen. Als rechtge-aarde Kroosduiker moet ik wel even stilstaan bij deze amfibie.

De meerkikker of grote groene kikker.

Het is, zoals je kunt zien, een zon- en warmteminnende soort, met een voorkeur voor onbeschaduwde wateren. De oeverzone moet bij voorkeur

goed begroeid zijn. Ze houden van voedselrijke en diepere wateren, zoals meertjes, wat bredere sloten en ook tuinvijvers. De meerkikker is de grootste van de drie bij mij bekende groene kikkers. Kenkenmerkend zijn de gedeeltelijk groen en lichtgekleurde vlekken op de rug. Hij heeft een witte, gevlekte buik. Mannetjes hebben donkergrijze kwaakblazen. De meerkikker (*Pelophylax ridibundus*) is gelukkig in Nederland geen bedreigde soort en staat niet op de Rode Lijst, maar wordt wel beschermd. De meerkikker is na 1973 op veel plaatsen per ongeluk geïntroduceerd bij het uitzetten van jonge vis. Het van-gen, doden of in gevangenschap houden is verboden.

Kikkerexporteur

Wat de Westzaanse ondernemersfamilie P. Molenaar begin vorige eeuw deed, is nu streng verboden. Op de foto P. Molenaar voor zijn toenmalige ijspakhuis rond 1900. Hij was visserman en tevens kikkerexporteur voor klanten in Frankrijk. Zijn nazaten waren succesvolle zakenlieden in witgoed. Denk aan grote winkels van Wastora in Zaandam en Alkmaar. Op de menukaart zie je gelukkig geen in Nederland gekweekte kikkerbil-len meer. Jammer genoeg wordt de import uit vooral Aziatische landen nog wel geaccepteerd.

Lachend gekwaak

Eind april, begin mei verzamelen de mannetjes van de meerkikker zich in het voortplantingswater. De paartijd duurt tot eind juni, begin juli, met een piek tussen begin mei en half juni. Hierbij wordt hoofdzakelijk 's avonds gekwaakt, maar op warme, zonnige dagen ook wel overdag. Het geluid van de meerkikker is goed te onderscheiden. Zijn 'lachende' gekwaak wijkt af van het sonore geluid van de poelkikker, en het klinkt harder. Vanaf de eerste helft van mei kunnen de legsels worden aangetroffen, die vaak tussen planten liggen die wat verder van de kant staan. Ze leven voornamelijk van kleine ongewervelden, zoals tweevleuge-

ligen, spinnen, loopkevers, mieren, zweefvliegen, wantsen, rupsen en op land wonende slakken. Er worden soms ook grotere prooien gegeten. Uit een waarneming is bekend dat een vrouwtje achter elkaar drie muisen verorberde. In de maag van een meerkikker is eens een zandhagedis aangetroffen. Soortgenoten worden eveneens gegeten en vermoed wordt dat soms ook vissen, kleine vogels en salamanders worden gegrepen.

Als u de meerkikker wilt zien, maakt u gewoon een fietstocht naar Krommeniedijk of een vaartocht over de Nauernaschevaart, bij voorkeur op een warme avond tussen eind april en begin juli. Het biedt een mooie kans om een echte kroosduiker al roepend en kwakend te zien. En u bent toch een echte Kroosduiker!

Achter café 'De Verwachting' aan het Wei-ver stond het ijspakhuis van P. Molenaar. Foto: Digitale Beeldbank Westzaan.